DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 31 grudnia 1946 r.

Nr 18

Treść:

Poz. 116

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 23 grudnia 1946 r.

o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

W instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR (Dz. Urzędowy Ministerstwa Aprowizacji i Handlu Nr 8, poz. 48) w brzmieniu ustalonym zarządzeniami Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 15.VI. 1946 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 13, poz. 80), 2.VII. 46 r. (Dz. Urz. Min Apr. i H. Nr 10, poz. 53), 7.VII. 46 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 11, poz. 57), 15.VII. 46 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 15, poz. 100), 19.VII. 46 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 12, poz. 78), 10.IX. 46 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 13, poz. 84), i 11.X. 46 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 15, poz. 103) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. **Pracownicy państwowi i przedsiębiorstw państwowych.**

Karty I kat. otrzymują:

A. Pracownicy cywilni administracji państwowej, zatrudnieni we wszystkich urzędach państwowych z wyjątkiem Milicji Obywatelskiej i służby bezpieczeństwa,

B. Pracownicy wszelkich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, będących własnością Państwa i przez Państwo prowadzonych z wyjątkiem Państwowej Centrali Handlowej i jej oddziałów.

C. Pracownicy państwowych zjednoczeń i pracownicy państwowych zakładów przemysłowych, włączonych do zjednoczeń.

Do przedsiębiorstw, znajdujących się pod Tymczasowym Zarządem Państwowym (Główny Urząd Likwidacyjny) stosuje się odpowiednie przepisy § 6 ust. II.

Przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje będące własnością Państwa, lecz z jakichkolwiek tytułów zarządzane przez samorząd, spółdzielnie lub osoby prywatne, należy traktować jako przedsiębiorstwa samorządowe (§ 2), spółdzielcze (§ 6) względnie prywatne (§ 5)".

2) § 2, p. D. zdanie drugie, otrzymuje następujące brzmienie:

„Do przedsiębiorstw samorządu terytorialnego, utworzonych nie w wykonaniu ustawowych obowiązków samorządu, lecz dla celów zarobkowych, stosuje się odpowiednio przepisy § 6 ust. II".

3) W § 2 skreśla się p. E.

4) W § 2 dodaje się na końcu następujące zdanie:

„Pracownikom władz, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji samorządu gospodarczego karty zaopatrzenia nie przysługują".

5) § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3 **Ucząca się młodzież.**

Karty I kat. otrzymują studenci szkół akademickich i uczniowie szkół zawodowych stopnia licealnego".

6) § 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 5 **Pracownicy przedsiębiorstw prywatnych.**

Karty zaopatrzenia przysługują wyłącznie pracownikom prywatnych przedsiębiorstw budowlanych wg następujących zasad:

I. Karty I kat. otrzymują pracownicy przedsiębiorstw budowlanych, które więcej niż 75% swych dochodów brutto osiągają z tytułu robót wykonywanych dla władz, przedsiębiorstw i instytucji państwowych, samorządowych lub o charakterze publiczno-prawnym.

II. Karty II kat. otrzymują pracownicy przedsiębiorstw budowlanych, które więcej niż 50% swych dochodów brutto osiągają z tytułu robót wskazanych wyżej w ust. I.

III. Karty III kat. otrzymują pracownicy przedsiębiorstw budowlanych, które więcej niż

25% swych dochodów brutto osiągają z tytułu robót wskazanych w ust. I.

Pracownikom przedsiębiorstw, o których mowa w niniejszym paragrafie, należy wydawać karty zaopatrzenia tylko o tyle, o ile warunki niezbędne dla otrzymania kart będą udowodnione zaświadczeniami władzy państwowej, wykonującej nadzór nad danym przedsiębiorstwem".

7) § 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 6 **Pracownicy spółdzielni.**

I. Karty I kat. otrzymują—pracownicy Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego oraz pracownicy centrali, oddziałów i zakładów graficznych spółdzielni wydawniczych „Czytelnik", „Książka" i „Wiedza".

II. Pracownikom przedsiębiorstw wytwórczych, stanowiących własność lub będących pod zarządem „Społem" Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. przysługują karty zaopatrzenia wg następujących zasad:

a) karty I kat., — jeśli dane przedsiębiorstwo więcej niż 75% swojej produkcji oddaje do dyspozycji Państwa po cenach sztywnych,

b) karty II kat. — jeśli dane przedsiębiorstwo więcej niż 50% swojej produkcji oddaje do dyspozycji Państwa po cenach sztywnych,

c) karty III kat. — jeśli dane przedsiębiorstwo więcej niż 25% swojej produkcji oddaje do dyspozycji Państwa po cenach sztywnych.

Przez ceny sztywne, o których mowa w ust. II niniejszego paragrafu rozumie się ceny obowiązujące w obrocie reglamentowanym.

Pracownikom przedsiębiorstw, o których mowa w ust. II niniejszego paragrafu należy wydawać karty zaopatrzenia, o ile warunki niezbędne dla otrzymania kart będą udowodnione odpowiednimi zaświadczeniami, wystawionymi przez władze państwowe, wykonujące nadzór nad danymi przedsiębiorstwami.

Zaświadczenia, o których mowa, mogą być zastąpione protokólarnym stwierdzeniem stanu rzeczy przez delegowanego urzędnika resortu aprowizacji i handlu. Protokół winien być podpisany przez kierownika przedsiębiorstwa i urzędnika, przeprowadzającego badanie i musi zawierać wzmiankę o odpowiedzialności karnej w wypadku fałszywego zeznania.

W przedsiębiorstwach, w których stan faktyczny w zakresie ilości produkcji oddawanej do dyspozycji Państwa po cenach sztywnych ulega wahaniom, należy brać pod uwagę stan faktyczny z ostatniego okresu, objętego zamknięciem rachunkowym (miesiąc, kwartał, względnie rok).

III. Pracownikom budowlanych spółdzielni pracy przysługują karty zaopatrzenia na warunkach wskazanych w § 5.

IV. Pracownikom spółdzielni, nie wymienionych w niniejszym paragrafie karty zaopatrzenia nie przysługują".

8) W § 9, ust. I skreśla się punkty B, C, E, H i I.

9) W § 9, ust. I p. J słowa „6 miesięcy" zastępuje się przez „3 miesiące".

10) § 9, ust. II otrzymuje następujące brzmienie:

„II. karty II kat. otrzymują:

Płatni i ubezpieczeni dozorcy domowi w miastach nie wymienionych w ust. I, punkt A, niniejszego paragrafu".

11) § 9, ust. III, otrzymuje następujące brzmienie:

„III. Karty III kat. otrzymują Niemcy zatrudnieni w tych zakładach pracy, w których pracownicy Polacy uprawnieni są do kart zaopatrzenia którejkolwiek kategorii,—o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1947 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 117

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 30 grudnia 1946 r.

w sprawie trybu udzielania zezwoleń oraz rejestracji młynów i przedsiębiorstw handlu zbożem i produktami przemiału.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. nr 68, poz. 375) — zarządza się co następuje:

§ 1.

Instytucje i Centrale Aprowizacyjne, zakupujące zboże lub produkty przemiału dla zaopatrzenia pracowników lub podopiecznych od przedsiębiorstw lub młynów handlowych, winny zgłosić na piśmie wniosek o wpis na listę zgodnie z § 3 rozporządzenia w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału w terminie do dnia 15 stycznia 1947 r.

§ 2.

Kierownik przedsiębiorstwa, posiadającego zezwolenie „A", winien wykazać się conajmniej 3-letnią samodzielną pracą w handlu zbożem. Jeśli posiada wyższe wykształcenie handlowe lub ekonomiczne, wystarcza 1 i pół roczna praktyka branżowa.

Kierownik przedsiębiorstwa, posiadającego zezwolenie „B", winien wykazać się conajmniej 2-letnią pracą w handlu zbożem. Jeśli posiada średnie wykształcenie handlowe (liceum spółdzielcze, rolnicze lub handlowe) wystarcza 1-roczna praktyka.

Kierownik przedsiębiorstwa („A" lub „B"), opartego na kapitale prywatnym, winien wykazać się stwierdzoną przez branżową organizację zawodową nienaganną opinią kupiecką i obywatelską.

§ 3.

Przedsiębiorstwa, posiadające zezwolenie „A", winny posiadać własne lub wydzierżawione magazyny, mogące pomieścić jednorazowo conajmniej 200 ton zboża, posiadające zezwolenie „B" — conajmniej 50 ton zboża.

§ 4.

Przedsiębiorstwa, posiadające zezwolenie „A" lub „B", winny zgłosić swoją przynależność do giełdy zbożowo-towarowej.

§ 5.

Przedsiębiorstwa, posiadające zezwolenie „A" lub „B", winny dopełnić warunków, przewidzianych w §§ 2, 3 i 4 niniejszego zarządzenia, w terminie nieprzekraczającym 2-ch miesięcy, licząc od chwili zawiadomienia przedsiębiorstwa o decyzji, przyznającej zezwolenie „A" lub „B", a to pod rygorem cofnięcia zezwolenia.

§ 6.

Ubiegający się o zezwolenie „A" winien złożyć wnioski do Ministra Aprowizacji i Handlu:

a) spółdzielnie — za pośrednictwem „Społem" Związek Gospod. Spółdz. R. P.,
b) przedsiębiorstwa, oparte na kapitale prywatnym — za pośrednictwem Izby Przemysło - Handlowej w Warszawie.

§ 7.

Ubiegający się o zezwolenie „B" winni złożyć wnioski do właściwych wojewodów:

a) spółdzielnie — za pośrednictwem „Społem" Związek Gospod. Spółdz. R. P.,
b) przedsiębiorstwa, oparte na kapitale prywatnym — za pośrednictwem terytorialnie właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej.

§ 8.

Wnioski winny zawierać następujące dane:

1) firmę (zgodnie z wpisem do rejestru handlowego) lub nazwę przedsiębiorstwa,
2) Siedzibę (dokładny adres i telefon),
3) Imiona i nazwiska właścicieli, przy osobach prawnych — imiona i nazwiska członków zarządu,
4) Oświadczenie, że firma prowadzi prawidłowe księgi handlowe,
5) Adres i pojemność posiadanych magazynów z ich planem,
6) Posiadane środki transportowe,
7) Fachowe kwalifikacje kierowników,
8) Przynależność do giełdy zbożowo-towarowej,
9) Odnośnie przedsiębiorstw, opartych na kapitale prywatnym — nazwę i siedzibę organizacji branżowej, do której należą oraz zaświadczenie organizacji branżowej, stwierdzające nienaganną opinię kupiecką i obywatelską kierownika przedsiębiorstwa.

§ 9.

Wnioski, należycie ostemplowane, winny być złożone w terminie do dnia 15 stycznia 1947 r.

Wniosek uważa się za złożony w terminie, o ile został nadany na pocztę listem poleconym lub złożony w „Społem", lub właściwej Izbie Przemysłowo - Handlowej w terminie powyższym. „Społem" i Izby Przemysłowo-Handlowe datę wpływu obowiązane są zaznaczyć na wniosku.

§ 10.

„Społem" względnie Izby Przemysłowo-Handlowe winny sprawdzić zgodność podanych przez wnioskodawców danych ze stanem faktycznym. W razie wątpliwości należy wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień. Wyjaśnienia, ujęte w formę protokółu winny być podpisane przez stronę oraz „Społem", wzgl. Izbę Przemysłowo-Handlową i dołączone do akt. „Społem", wzgl. Izby Przemysłowo-Handlowe złożone u siebie wnioski winny zaopiniować. Opinia negatywna, jak również i pozytywna winna być umotywowana, Wnioski o zezwolenie „A" po zaopiniowaniu należy przesłać bezzwłocznie do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, wnioski o zezwolenie „B" — do właściwego Wydziału Aprowizacji i Handlu.

§ 11.

Przedsiębiorstwa państwowe składają wnioski o zezwolenie „A" do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, wnioski o zezwolenie „B" — do Wydziałów Aprowizacji i Handlu, za pośrednictwem naczelnych dyrekcji tych przedsiębiorstw. Naczelne dyrekcje złożą wnioski opiniują i przesyłają dalej bez zwłoki.

§ 12.

Młyny handlowe, ubiegające się o zezwolenie „C", składają wnioski do Ministra Aprowizacji i Handlu:

a) spółdzielcze — za pośrednictwem terytorialnie właściwych Okręgów Związku Gospodarczego Spółdz. R. P. „Społem",
b) oparte na kapitale prywatnym, za pośrednictwem terytorialnie właściwych Izb Przemysłowo-Handlowych.

„Społem" i Izby Przemysłowo - Handlowe wnioski po zaopiniowaniu prześlą do Wydziałów Aprowizacji i Handlu, wzgl. do zarządów miejskich (w Warszawie i Łodzi), które z kolei prześlą wnioski do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.

§ 13.

Wnioski o zezwolenie „C" winny zawierać dane, przewidziane w § 8 niniejszego zarządzenia oraz dane odnośnie zdolności przemiałowej na dobę.

§ 14.

Wnioski o zezwolenie „C", należycie opłacone, winny być złożone w terminie do dnia 15 stycznia 1947 r. Wniosek uważa się za złożony w terminie, o ile został nadany na pocztę listem poleconym lub złożony w terytorialnie właściwym Okręgu Związku Gospod. Spółdz. R. P. „Społem" lub Izbie Przemysłowo-Handlowej w terminie powyższym. Okręgi „Społem" i Izby Przemysłowo-Handlowe obowiązane są zaznaczyć na wniosku datę wpływu.

§ 15.

Młyny, posiadające zezwolenie „C", winny odpowiadać następującym wymogom:

a) należeć do giełdy zbożowo-towarowej,
b) kierownik ich winien posiadać conajmniej dwuletnią praktykę handlową,
c) magazyn młyna o zdolności przemiałowej do 15 ton na dobę winien pomieścić jednorazowo conajmniej 50 ton zboża, młyn zaś powyżej 15 ton na dobę — conajmniej 100 ton zboża.

Do powyższych wymogów młyny winny dostosować się w terminie dwumiesięcznym od daty zawiadomienia o przyznaniu zezwolenia „C".

§ 16.

W terminie do 15 stycznia 1947 r. winny przeprowadzić rejestrację młynów gospodarczych:

a) spółdzielczych — terytorialnie właściwe

Okręgi Związku Rewizyjnego Spółdz. R. P.,

b) opartych na kapitale prywatnym — terytorialnie właściwe Izby Przemysłowo - Handlowe,

c) pozostałych — Wydziały Aprowizacji i Handlu, a w Warszawie i Łodzi — zarządy miejskie.

Wniosek rejestracyjny winien zawierać następujące dane:

1) nazwę przedsiębiorstwa,
2) dokładny adres (ul. . . . . , Nr . . ., Starostwo . . . . , Województwo . . . .
3) imiona i nazwiska właścicieli przy osobach prawnych — imiona i nazwiska członków zarządu, a w razie wydzierżawienia — także imiona i nazwiska dzierżawców,
4) oświadczenie, czy młyn prowadzi prawidłową księgowość,
5) pojemność magazynów z ich planem,
6) posiadane środki transportowe,
7) fachowe kwalifikacje kierownika,
8) przynależność do giełdy zbożowo-towarowej,
9) zdolność przemiałową na dobę.

§ 17.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 118

Instrukcja Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 30 grudnia 1946 r.

w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału.

Wyjaśniając przepisy rozporządzenia w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375), wydanego na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji z dodatkiem skrótu „rozp." oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dn. 11 listopada 1946 r. w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375), paragrafy zaś z dodatkiem skrótu „instr." odnoszą się do niniejszej instrukcji.

§ 2.

Zezwoleń, przewidzianych w rozporządzeniu, wymaga tylko hurtowy handel żytem, pszenicą, jęczmieniem, owsem, gryką i prosem oraz produktami przemiału z tych artykułów. Inne ziemiopłody nie podlegają ograniczeniom wynikającym z rozporządzenia.

§ 3.

Handel detaliczny ziemiopłodami zwolniony jest od obowiązku uzyskiwania zezwoleń przewidzianych w rozporządzeniu.

§ 4.

Zasady obrotu materiałem siewnym kwalifikowanym zostaną unormowane odrębnie.

§ 5.

Instytucje i centrale aprowizacyjne przewidziane w § 3 rozporządzenia mają prawo zakupywać zboże lub produkty przemiału wyłącznie dla zaopatrywania swoich pracowników lub podopiecznych, bez prawa sprzedaży tych artykułów osobom trzecim.

§ 6.

Przedsiębiorstwa, posiadające zezwolenie „A" zgodnie z §§ 2 i 6 rozp. nie mają prawa zakupu bezpośrednio od producentów żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, gryki i prosa oraz produktów przemiału z tych artykułów.

§ 7.

Przedsiębiorstwa, które ubiegały się o zezwolenie „A", w razie załatwienia odmownego ich wniosku mają prawo w terminie 14-dniowym od daty doręczenia im zawiadomienia o odmownym załatwieniu wniosku powiadomić Ministerstwo Aprowizacji i Handlu, że pragną ubiegać się o zezwolenie „B". Ministerstwo Aprowizacji i Handlu prześle wówczas akta do właściwego Wydziału Aprowizacji i Handlu. Wnioskodawca ponownych opłat manipulacyjnych nie uiszcza.

§ 8.

Przedsiębiorstwa młynarskie, będące własnością Państwa, a wydzierżawione spółdzielniom lub osobom prywatnym, podlegają ograniczeniom, przewidzianym w § 9 rozp.

§ 9.

Do wniosku o udzielenie zezwolenia „A" lub „C" wnioskodawca winien dołączyć dowód wpłaty do Urzędu Skarbowego tytułem opłaty manipulacyjnej kwoty 15.000 złotych na rachunek dochodów budżetu Ministerstwa Aprowizacji i Handlu w Warszawie (cz. 12, Dz. I, § 18, według wzoru Nr 1); do wniosku zaś o udzielenie zezwolenia „B" 10.000 złotych. Opłaty manipulacyjne bez względu na załatwienie wniosku zwrotowi nie podlegają.

§ 10.

Opłaty od uzyskanych zezwoleń zostaną ustalone odrębnie.

§ 11.

Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Wzór Nr 1.

Załącznik do Instrukcji Min. Apr. i H. z dn. 30 grudnia 1946 r.

Do Urzędu Skarbowego
w . . . .

Niniejszym wpłacam zł . . . . . ., słownie złotych . . . . na dochód Ministerstwa Aprowizacji i Handlu Cz. 12, Dz. I, § 18 tytułem opłaty manipulacyjnej na udzielenie zezwolenia „A", „B", „C" na prowadzenie przedsiębiorstwa hurtowego handlu zbożem, młyna handlowego (niepotrzebne skreślić).

Data Podpis

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, CHOCIMSKA 28. CENA ZŁ 10

Druk. F. H. Bogucki i S-ka, Warszawa, Hoża 55.